

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Interredil Srl en liquidation

Pârâte: Fallimento Interredil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale ordinario di Bari — Interpretarea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143) — Centrul intereselor principale ale debitorului — Presumția locului unde se află sediul social — Stabilire într-un alt stat membru — Noțiuni comunitare sau naționale

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii se opune ca o instanță națională să fie ținută să respecte o normă de procedură națională în temeiul căreia dezlegările date de instanța superioară națională sunt obligatorii pentru aceasta, în cazul în care rezultă că dezlegările date de instanța superioară nu sunt conforme cu dreptul Uniunii, astfel cum acesta este interpretat de Curte.
2. Noțiunea „centrul intereselor principale” ale debitorului, prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, trebuie interpretată prin referire la dreptul Uniunii.
3. Pentru a determina centrul intereselor principale ale unei societăți debitoare, articolul 3 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie interpretat după cum urmează:
 - centrul intereselor principale ale unei societăți debitoare trebuie determinat acordând prioritate locului administrației centrale a acestei societăți, astfel cum acesta poate fi stabilit prin elemente obiective și verificabile de către terți. În ipoteza în care organele de conducere și de control ale unei societăți se află la locul sediului social, iar deciziile de administrare a acestei societăți sunt luate în acest loc, de o manieră verificabilă de către terți, prezumția prevăzută de această dispoziție nu poate fi răsturnată. În ipoteza în care locul administrației centrale a unei societăți nu se află la sediul social al acesteia, existența unor active sociale, precum contracte de exploatare financiară într-un alt stat membru decât cel în care se află sediul social al acestei societăți, nu poate fi considerată un element suficient pentru a răsturna această prezumție decât cu condiția ca o apreciere globală a tuturor elementelor relevante să permită stabilirea faptului că centrul efectiv de conducere și de control al societății menționate, precum și conducerea intereselor societății se situează, de o manieră verificabilă de către terți, în acest alt stat membru;
 - în cazul unui transfer al sediului social al unei societăți debitoare înainte de introducerea unei cereri de deschidere a unei proceduri de insolvență, centrul intereselor principale ale acestei societăți este prezumat că se află la noul sediu social al acesteia.
4. Noțiunea „sediul” în sensul articolului 3 alineatul (2) din același regulament trebuie interpretată în sensul că presupune existența unei structuri care să cuprindă un minim de organizare și o

anumită stabilitate în vederea desfășurării unei activități economice. Numai existența unor bunuri izolate sau a unor conturi bancare nu corespunde, în principiu, acestei definiții.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Realchemie Nederland BV/Bayer CropScience AG

(Cauza C-406/09) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența judiciară și executarea hotărârilor — Noțiunea „materie civilă și comercială” — Recunoașterea și executarea unei hotărâri de aplicare a unei amenzi — Directiva 2004/48/CE — Drepturi de proprietate intelectuală — Atingere adusă acestor drepturi — Măsuri, proceduri și mijloace de reparație — Obligație — Procedură de exequatur — Cheltuieli de judecată aferente acestei proceduri]

(2011/C 362/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Realchemie Nederland BV

Pârâtă: Bayer CropScience AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) și a articolului 14 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56) — Noțiunea de materie civilă și comercială — Încălcarea interdicției pronunțate printr-o decizie judiciară germană de a importa și de a comercializa în Germania anumite pesticide — Amendă — Executarea deciziei de aplicare a amenzii — Procedura de executare privind deciziile pronunțate în străinătate cu privire la cheltuielile de judecată în materie de penalități cu titlu cominatoriu sau de amenzi pentru încălcarea interdicției de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală

Dispozitivul

1. Noțiunea „materie civilă și comercială” prevăzută la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretată în sensul că acest regulament se aplică în privința recunoașterii și a executării unei hotărâri a unei instanțe de obligare la plata unei amenzi pentru a asigura respectarea unei hotărâri judecătorești pronunțate în materie civilă și comercială.
2. Cheltuielile de judecată legate de o procedură de exequatur inițiată într-un stat membru, în cadrul căreia se solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru într-un litigiu prin care se urmărește asigurarea respectării unui drept de proprietate intelectuală, intră în sfera articolului 14 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 20 octombrie 2011
— Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-549/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate acvicultorilor și pescarilor — Decizie prin care aceste ajutoare sunt declarate incompatibile cu piața comună — Obligația de a recupera fără întârziere ajutoarele declarate ilegale și incompatibile, precum și de a informa Comisia — Neexecutare — Imposibilitate absolută de executare)

(2011/C 362/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: E. Gippini Fournier și K. Walkerová, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezitanți: G. de Bergues și J. Gstalter, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma Deciziei 2005/239/CE a Comisiei din 14 iulie 2004 privind anumite măsuri de ajutor puse în aplicare de Franța în favoarea acvicultorilor și pescarilor (JO 2005, L 74, p. 49) — Obligația de a recupera fără întârziere ajutoarele declarate ilegale și incompatibile cu piața comună și de a informa în acest sens Comisia

Dispozitivul

1. Prin neexecutarea, în termenul prevăzut, a Deciziei 2005/239/CE a Comisiei din 14 iulie 2004 privind anumite măsuri de ajutor puse în aplicare de Franța în favoarea acvicultorilor și pescarilor, recuperând de la beneficiari ajutoarele declarate prin articolele 2 și 3 din decizia menționată ilegale și incompatibile cu piața comună, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolului 4 din decizia menționată.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 octombrie 2011
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Oliver Brüstle/
Greenpeace eV**

(Cauza C-34/10) (¹)

[Directiva 98/44/CE — Articolul 6 alineatul (2) litera (c) — Protecția juridică a invențiilor biotehnologice — Obținerea de celule precursorare din celule stem embrionare umane — Caracter brevetabil — Excludere de la brevetare a „utilizării embrionilor umani în scopuri industriale sau comerciale” — Noțiunile „embrion uman” și „utilizare în scopuri industriale sau comerciale”]

(2011/C 362/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Oliver Brüstle

Pârâtă: Greenpeace eV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Directiva 98/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 1998 privind protecția juridică a invențiilor biotehnologice (JO L 213, p. 13, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 268) — Obținerea, în scop de cercetare științifică, de celule precursorare din celule stem embrionare derivate din blastocist, care au pierdut deja capacitatea de a se dezvolta într-o ființă umană — Excluderea caracterului brevetabil al acestui procedeu în calitate de „utilizare a embrionilor umani în scopuri industriale sau comerciale”? — Noțiunile „embrion uman” și „utilizare în scopuri industriale sau comerciale”